

Szerkesztési iroda:

Főter. Takarékpénztári épület 2-dik emelet,
hová e lap szellemi részét illető közlemények inté-
zendők. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtnak el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája

(Főter. 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová e lap
anyag részét illető közlemények (előfizetési pénz, ki-
adásai körüli panaszok, hirdetések), bérmentesen
intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP.

egyszersmind az aradi gazdasági egylet hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni napot ki-
véve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben hához hordva:	Vidékire postán küldve:
Egész évre . 12 frt 40 kr.	Egész évre . 15 frt 60 kr.
Fél évre . 6 " 20 "	Fél évre . 7 " 80 "
Negyed évre 3 " 10 "	Negyed évre 3 " 90 "

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egy-
szozi hirdetésnél 6, és minden következőknél 3 ujkr
számítatik. Terjedelmes hirdetések többszöri beigla-
tásnál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. —
Bélyegdíj külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos
petit-sor 15 ujkr.

Arad, augusztus 7.

(K.) Egyik közelebbi cikkünkben azt em-
litettük, hogy a lefolyt háboru Magyarország
politikai helyzetén semmit sem változtatott. Vi-
szonyaink a monarchiához ugyanazok, érdekeink,
szükségeink saját magunk biztosítása iránt szinte
ugyanazok, mint voltak előbb. Félhivatalosaink
ugyan, úgy látszik, más nézetten vannak. Ők sze-
retik, habár burkoltan emlegetni, hogy megvál-
tozott a helyzet, mert különösen Ausztria ki van
szorítva Németországból, tehát, így mondják űk,
ez oknál fogva szükséges, hogy a monarchia
egyes részei között szorosabb egyesülés jöj-
jön létre, mert csak így lehet az egésznek biztosítá-
sára szükséges állami erőt, állami tekintélyt kifej-
teni. De űk ezen okoskodásaikban mellőzik az
alapot.

A mi politikai elvünk, politikai törekvésünk
nem lehet más, mint biztosítani, emelni nemzeti
életünket mind az anyagi, mind a szellemi érde-
kek előmozdítása által. Ez egyedül lehet a mi fő-
célünk, melynek minden egyebet alá kell ren-
delni. E cél érdekében még önzőknek is kell
lennünk, mert jól mondja egy írónk: „A mig egy
nemzet nem ér azon pontra, hol állását egészen
biztosnak és szilárdnak tarthatja, addig a hazafi
kötelessége önzőnek lenni saját hona részére.”
Ezen elv még a tényleges viszonyokon is felül
emelkedik, mert éppen akkor lesz szigorúan kö-
vetkezetes, ha folytonosan a célt tartva szem
előtt, ha az adott viszonyok ennek elérését aka-
dályozzák, hátráltatják, vagy lehetlenítik, akkor
ezen akadályok legyőzésére fordítja minden
figyelmét.

Az, ki a hazai politika körül m's elvet val-
lana, ki nem a nemzet biztosításának és fölvirág-
zásának előmozdítását tartaná első, minden más-
t alárendelő kötelességnek, az nem volna igaz és jó
hazafi, ilyenekkel hazai, nemzeti érdekekről vitat-
kozni haszontalan és felesleges munka. Sőt bá-
tan bevalljuk, mi egyébiránt fönn kifejezett el-
vünkkel önkénytelenül foly, hogy mi a nemzet biztosí-
tása és fölvirágzása érdekében még az abszolút
szabadsági érdekeket is alárendeljük.

Már most győzzenek meg bennünket a mos-
tani politikai rendszer, vagy helyesebben: rend-
szeretlenség védői arról, hogy az ő nézeteik ama
célt előmozdítják. De ezt még eddig megtenni
nem bírták, sőt ezután sem fogják bírti; sőt a
multnak és jelennek keserű tapasztalásai arról
győznek meg bennünket, hogy épen ezen inga-
tag, experimentáló rendszer a mi célunkkal
egyenest ellenkezik és megrontásunk, elgyen-
gülésünk, sőt bekövetkezhető megsemmisülésünk
tényezőit szaporítja. Hiába erőlködünk a mellék-
kérdésekre fektetni a fősúlyt, ez által csak a
közvéleményt törekészünk félrevezetni. Legyenek
a mellékkérdések iránt bármi jó intézményeink,
ha az alap rossz, ha a fölélv nem védi eléggé érde-
keinket, a mellékkérdések lassanként elvesztik
minden jótékony hatásukat.

Alkalmazva a politikára, a magyar nemzet-
nek életszüksége, életfeltétele, hogy teljes kor-
mányzatára nézve érvényre emeltessék a teljes
politikai alkotmányos önállóság, hogy a nemzet
minden saját állami kérdése fölött önállóan, min-
den idegen hozzájárulás kirekesztésével, intéz-
kedhessék, sőt szükséges, hogy, mint multkor fej-
tegettük, önálló állami életének nemzetközileg is
érvényt szerezzen. Minden, ami e törekvés, e cél
ellen van intézve, nemzeti érdekünk ellen van in-
tézve, a mi ellen tehát nekünk minden erővel
küzdünk kell.

Az 1861-iki és 1865-iki országgyűlések
fóiratai megfelelnek a nemzeti érdek e legfőbb
követelményének, habár némely momentumnak
még különösebb kifejezést is lehetett volna adni.
A nemzet képviselői, mint kellett, mindenekelőtt,
az ország kormányzata függetlenségének vissza-
állítását követelik, mely nélkül nem tehetünk
semit. E követelések fölállításával szakadt meg

már két ízben nemzetképviselőtünk munkássága
minden további eredmény nélkül.

Midőn a jelen évben országgyűlésünk elna-
poltatott, ez azon kijelentéssel történt, hogy mi-
helyt a bekövetkezendő béke megengedi, az is-
mét egybe fog hivatalni. Nem fessegetjük ujra,
mennyiben nem volt helyes, mennyiben vetette
hátra bizonytalan időre a kibontakozást ezen el-
napolás. Jelenleg szigorúan a tényekhez tartjuk
magunkat. A tulajdonképeni béke még ugyan
nincs megkötve, de a fegyverek zaja elmúlt, el-
mult annak szükségessége, hogy minden figye-
lem a harcz folyamára fordítsassék, ellenkezőleg
nagy kiáltóan merült föl ujra a másik szükség-
ség, hogy a belviszonyok rendeztessenek, annál
inkább, mert maga a háboru által okozott zilált-
ság is ezt sürgetően parancsolja.

És még semmi oly hírről nincs tudomásunk,
hogy az országgyűlés mielőbb ujra össze fogna
hivatalni. Beszélnek új politikai kombinációkról,
experimentálási szándékokról, s minden egyéb-
ről, csak arról nem, a mi a legszükségesebb. Ne-
künk abszolút értelemben nincs ahhoz közünk,
miként fognak a lajtántúli tartományok — meg-
változott viszonyaiknál fogva — szerveztetni.
Nekünk abszolút értelemben mindegy, közpon-
tossátni fognak-e azok, vagy szervezetők a foede-
ralismus elvére lesz-e fektetve. Magyarország
nem tartozik a bécsi politikusok rendelkezése alá,
Magyarországnak minden körülmények között
követelnie kell, és követelni fogja, hogy teljes al-
kotmányos törvényhozási és kormányzati önál-
lása épségben tartassék és biztosíttassék. Tehát
a magyar országgyűlés összehívásának további
elhalasztására az sem lehet ok, hogy előbb meg-
állapíttassék a lajtántúli tartományok szervezési
alapelve.

Csak az találhat okot a magyar országgyű-
lés összehívásának elhalasztására, aki nem haj-
landó megadni Magyarország jogos, és soha,
semmi körülmények között föl nem adható köve-
telményeit. Mert tény az, hogy csupán az ország-
gyűlés összehívásával nincs még semmi elérve.
Ezen országgyűlésnek az adott viszonyok között
meg vannak kötve kezei. Hogy törvények alkot-
tassanak, koronázott fejedelem hozzájárulása szük-
séges; de a koronázás nem csupa szertartás, ha-
nem egyszersmind alkotmányos, jogi cselekmény,
mely által a nemzet jogai biztosíttatnak. Ámde,
hogy a jogok biztosíttassanak, azok élvezetébe
kell jönnünk, — tehát az országgyűlés egybehí-
vásával, hogy az sikeresen működhessek, a törvé-
nyes állapot helyreállításának kell egybekap-
csolva lennie. Minden ellenkező okoskodás csak
arra van irányozva, hogy jogainkból kiforgat-
tassunk. Várhatjuk-e e jogos, e sürgető, ezen
életszükséges óhajításaink mielőbbi teljesülését?
ki tudná ezt most megmondani. Lehet, hogy meg-
próbáltatásunk időszaka még tovább is tart; le-
het, — keserű kimondani még e lehetőségét is,
— hogy a sors könyvében jövőnk eljátszása van
kiírva; nekünk kötelességünk utolsó lehelletün-
kig ez ellen küzdeni, de megadni nem szabad ma-
gunkat.

Arad, augusztus 7.

A fegyverek zöreje már jó formán el se némult, a
béke, még nem kötött meg, — de dacára e körülmé-
nyeknek e hó 5-én a porosz országgyűlés Ber-
linben megnyitott. A király által tartott trón-
beszéd lényeges tartalma következő:

Országom képviselőtét magam körül látom, min-
denekelett hálát adok istennek, ki a lefolyt háboruban
megsegíté a poroszok. Az Isten áldásával lelkesedéssel
nyult a nemzet fegyverhez, szent harczban harczolni a
haza függetlenségeért, s győzelmet aratott győzelem után
mind keleten mind nyugaton. Sok vér folyt, sok vitéz
esett el, míg zászlóink a Kárpátoktól a Rajnáig terjedő
vonalon lengedeztek. A népképviselőt földatá megérlelni
a gyümölcsöt, melynek magvait a háboru elvetette. Az
ország pénzügyi állapotára megelégedéssel tekinthet.
Ovatosság és takarékoság lehetővé tették, a nagy pénz-
ügyi nehézségeket legyőzni új rendkívüli terhek nélkül.
Megemlíti, hogy a költségvetésre nézve az országgyűlés-
sel nem jött létre az egyetértés, azért, ugymond, a ki-

adások ezen idő alatt nélkülözték a törvényes alapot,
ezt a király ismételve elismeri. De ha a kormány a tör-
vénnyel nem egyezőleg is kezelte az államháztartást,
ezt ovatosan és gondosan tette, s a király reméli, hogy,
tekintetbe véve a legújabb viszonyokat is, az egyetértés
most helyre fog jöni, s a kormány a multa nézve meg-
nyerendi az indemnitást, mely iránt a képviselőt meg is
fog kerestetni, s így az eddigi alkotmányos viszály
mindenkorra meg fog szüntettetni. Lehet remélni, hogy
az új helyzet az állam határainak kiterjesztését s egy
egységes (német) hadseregnek Poroszország vezetésé-
alatti fölállítását fogja megengedni. Az ez iránti előter-
jesztések elő fognak adatni. — A legújabb ügyekről s a
külföld iránti viszonyokról a trónbeszéd nem emlékezik.

A másik fontos tárgy az Olaszországgal békealku-
dozás. Az eredetileg kötött fegyvernyugvás aug. 2-án telt
le. Ekkor Lamarmora javaslatot tön, hogy a békétárgya-
lások megkezdése végett hosszabbíttassék meg a fegyver-
nyugvás 8 nappal. E javaslatot az osztrák kormány elfo-
gadta. Ennélfogva a mostani fegyvernyugvás aug. 10-én
reggel 4 órakor telik le, s ha ez időig új egyezkedés nem
történik, az ellenségeskedés az olaszok és ausztriaiak kö-
zött akkor ujra megkezdődhetik, s ezen eshetőség épen nem
lehetetlen. Különben az alkudozások Cormono istioi vá-
rosban folynak, osztrák részről a meghatalmazott Moering
tábornok. Az a hír, hogy Olaszországgal a fegyverszünet
már megkötöttet volna, alaptalan, bizonyos csak, hogy a
béke e részről még kétes.

Nincs többé Ocean!

Néhány nap óta Europa és Amerika a villany-drót
által beszélnek egymással! A nagy mű, melyre három-
szor vállalkoztak, háromszor meghiusult, most végre a
negyedik kísérletnél sikerült! Ugyanaz nap estéjén, jul.
27-én, midőn a nikolsburgi palotában Ausztria és Porosz-
ország közt a békeelőzetek megállapíttattak, ért a hajó,
mely a birodalmak és emberek összekapcsoló óriási hu-
zalt szállítá s a tenger mélyébe süllyeszté, Neufundland
partjához, s beteljesítve volt Prospero szava Shakespeare
„Vihar“ című darabjában: „I will put a girle about the
ocean.“ (Egy övvel akarom a világtengert körzeni.) A
villany-távírdai közlekedés már évtizedek óta honos az
egész földkerekségen, az e feletti csodálkozás megszűnt,
— s mégis rendkívüli bámulat és csodálat fogja el az em-
bert a most bevezetett mű felett, a sok ezer és ezer mér-
földnyi távolság gondolatára, melyen e huzal átvonul, a
roppant mélységen, melyben pihen, a nehézségeken, mit a
tengeralj különböző alkotása nyújtott, azon veszélyekre,
mikkel vihar, köd és jégtorlaszok fenyegettek, s mindazon
véletlenségekre, mik a huzal mesterséges gépezete meg-
rongálását s tehát a vállalat ismételt meghiusulását okoz-
hatták volna.

„Nincsenek többé Pyrenae!“ mondá XIV. Lajos,
midőn unokájának a spanyol király lányávali eljegyzése
által a spanyol koronát biztosították hitte. „Nincs többé
Ocean!“ kiálthatja föl még több joggal azon nemzet,
melynek a lángész oly erőmegfeszítésével s annyi külön-
böző áldozatok árán, hullámok és viharok dacára, a két
fél-tekét összekötöni, s e szót „távolság“ szótárából mint-
egy kitörülni, s a szellemi közlekedést a távoli világten-
ger által testileg elválasztottak közt, a villám sebességé-
vel létesítnie sikerült. Ez esemény teljes jelentőségét, ne-
hezen bírni már most bárki egy tekintettel fölfogni, s
alig láthatók még be azon erkölcsi és anyagi előnyök, mik
Amerika e második fölfedezésének kísérletében lesz-
nek. Annyi bizonyos: hogy az összes világ tudományos
férfaei és Anglia kereskedelmi körei egyiránt élénk rész-
vét s aggályos feszültséggel kísérték a „Great-Eastern“
óriás hajó e vállalatát a nagy Oceanon által, s mindazok,
kik az emberi elme diadalán örülnek, mind pedig azok,
kik az anyagi hasznot kiszámítanisztokták, egyformán üd-
vöztölték e mű sikerét.

De ha lemondunk is arról, hogy a mű feletti elmél-
kedésekbe mélyedjünk, mégis a mester s az azt létesített
nemzet felett néhány megjegyzést nem nyomhatunk el.
Háromszor hiusult meg e vállalat, s az angolok azt mind-
annyiszor ujra és ujra kezdték. „Ha egy ily vállalat“, írta
a mult évben a „Journal des Debats“-ban a szelleműs
publicista, Prevost-Paradol — „Francziaországban meg-
kísértetnek és meghiusulna, ugy az 20 évre el volna te-
metve. Husz évig nem lenne szabad arról beszélni, husz
éven át e pusztá szó „tengeri villanyos huzal“ harsogó
kaczajt gerjesztne egész Francziaországban. Máskép van
ez szomszédainknál. Teljes nyugodtsággal kezdenek űk,
miután az egyik kísérlet balul ütött ki, egy ujabbbhoz, s
nem kételkedünk, hogy nem sokára a vállalkozó szellem,
erély és tudomány amaz egyik fényes diadaláról fogunk
hallani, mely Anglia geniusát annyira jellemzi. E kitar-
tás, ez állhatatosság, mely a balsiker, remegő kételkedés
s csufolók gunyjától nem bálja magát megzavartatni —
előnyök, mik mindennek felett e műhöz valamint minden
nagy vállalatához megkívántatnak, — leginkább ezek
azok, mik bennünket Angliához hódolattal járulni kész-
tetnek, és melyek miatt nemcsak Francziaország, de az
europai szárazföld minden nemzeteitől méltán irigyletetik.

És hát ki volt az Angliában, ki e művet, melyet az
ókorban csak az isteneknek tulajdonítottak, a középkor-

ban ördögös varázslatnak tartottak volna, kitalálta, kezdferrásait és kivette? Az állam volt-e az, óriási segítségnyújtást akarta biztosítani? Nem! A kormány nem is avatkozott ez ügybe, a parlament egy fillért sem szavazott meg ahhoz. Az oceáni huzal lerakása Angliában egyszerű magánemberektől kezdeményeztetett s hajtattott végére, oly égyénektől, kiknek neveiről kevesebb tudomással bírnak, mint azon kis politikusokérol, kik szerencsétlen ármányokat szőnek, s azokkal vagy megbuknak, vagy egy szerencsés véletlen által világraszóló hirre tesznek szert. A magánipar, vagy ha úgy tetszik, az üzletkedés tett mindent e huzalügyben, s e békeművök, melyek az embereket a helyett, hogy ellenséges pártokká választja, egyesíti, valóban több áldást és tetszést érdemel, mint a véres babér, mit szerencsés harcosok jogtalan csatákban szereznek.

Az egyéni kezdeményezés e legmagasabb virágzásig kifejtett hatalma, az autonom tevékenység e nagyszerű kifejlődése, a második, mit ez alkalommal Angliában csodálni kényszerít meg. Prevost-Paradol párhuzamát még továbbra terjeszthet a szavazat kérdése is tehát, hogy vajon Franciaországban — vagy bárhol a continensen — ily vállalat az állam beavatkozása nélkül végrehajthatott volna-e? Hol nem kényesített volna az állam, legalább az ily magánvállalat egyékeszerű meg-hiusulta után, az ügyet kezébe ragadni, hogy ez ügy a huzal módjára a tenger fenekére ne süllyedjen?

S — kérdjük tovább — honnan az angol ez önállama és öntevékenysége? Miért ejti birtokába a közönség ama szerepet Angliában, mely másutt a polgárok közönyössége és féltékenysége miatt, a kormányokra bízatik? A szabadság ez előnyök és sajátságok forrása. Hol törvény, erkölcs, nevelés, szóval a nemzet összes élete a szabadsághoz hajlamot szítja be, ott nagy tulajdonokat merít és fejt ki egy nemzet nagy művekhez. Erkölcsi és politikai hatáskörben a cselekvés szabadságával kell bírunk, hogy ügyességünket az anyagi téren is kifejthes-sük. A vállalkozáshoz merni, a méréshez szabadságnak kell lenni.

Ebben rejlik Anglia bámulatos sikereinek titka. De vétek, valódi gonoszság lenne az emberiség ellenében, ha ezekben az angol szász fajt különös természeti előnyökben részesítettnek tekintenénk. A szabadsághozzi jog és képességet, minden nép, minden törzs, mint a természet adományát hordja magában. S ha más népek túdulása a szabadsághoz még nem hozta azon gyümölcsöket, miket Angliában a szabadság már megértelt, úgy nem szabad felednünk, hogy amazoknál csak túdulás, igyekezet volt

a szabadsághoz, a midőn az angolok a szabadság teljes iskoláján már átmentek, hogy amazoknak még előbb tanulniok kellett és kell, lerázni a leigázás és gyámság maradványait, a mikről az angoloknak már sejtelmük sincs. De hát azért, mivel azonnal az érettebb tanítványokhoz nem tartozhatnak, be se lépjenek az iskolába? S azért a szabadság oly nemzetektől, kik évszázadok óta már nem voltak annak birtokában, mindörökké megvonassék? ...

Utolsó posta.

A „Czas“-nak jelentik Volhyniából: Szemle ürügye alatt Oroszország csapatok összpontosítását kezdte meg Luck mellett. Két hadtest, Rzewuski és Kotzebue tbokk parancsnoksága alatt, van arra kijelölve. Mint vélik a németországi ügyek fordulatát adott arra okot.

Vegyes tudósítások.

* Az esti órákban értesülünk magától a pankotai előjáróságtól egy mult vasárnap Pankotán történt sajnós eseményről. A tényállás az említett előjáróság előadása folytán a következő: Mint másutt, Pankotán is folyt az önkényesek toborzása, s már többen csaptak föl. Mult vasárnap egy ágrisi román ifju is önkényt az önkényesek közé állott. Ezt egyik ismerőse észre-vevén, ez utóbbi a toborzók közé ment s a beállott ifjut nógatta, ne álljon be, lépjen vissza. Erre a toborzók egyike inté őt, ne háborgassa a toborzást, menjen el onnan, ha ő is nem akar belépni. De ez erre haragra lobbánva, későt vona elő, melylyel a toborzót meg akar támadni, mi azonban nem sikerült, mert a toborzók a kezében volt boros üveggel megfutamította. A toborzók ezután folytat-ták dolgukat, de észrevették, hogy a nép csoportosulni kezd, magukat nem érezvén bátorságban, a városgházhoz mentek s csak akkor jöttek ki, midőn fegyveres csendőrök csatlakoztak hozzájuk. A mint így a segítség-gel az utcákra kijöttek, már nagy néptömeg volt együtt, kiabálva, hogy az előbb érintett ágrisi ifjut ki, k szaba-dítani. A csendőrök el akarák oszlatni a tömeget, e közben egy, mint nekünk mondják, a tauuzi harangozó, az egyik csendőr háta mögé kerülve, ezt úgy föbe vágta, hogy a csendőr leesett. E közben elsült puskája s hir szerint egy szőlősi embert megsebesített. Azokat is, ki az elesett csendőrt fölségíteni akarták, a tömeg bántalmazta. Mint nekünk mondják, a varsándi g. k. lelkész ösztönözte leg-

inkább a népet az ellenállásra, mondván: ne engedjék saját vérüket elviinni. E közben a másik csendőr felhozta zászlóját, addig védelmezte magát, míg több csendőr s a pénzügyőrök is segítségül jöttek. Ezeket látva a tömeg eloszlott. Ebből látszik, hogy az egy, az is még kérdéses sebesülést kivéve, több sebesülés nem történt. A csendőrség példás hidegvérűséggel és kimélettel viselő-magát, mért teljes elismerést érdemel, s irányában a pan-kotai polgárság legmélyebb köszönetét nyilváníti. — Ez az egyszerű tény. A megyei vizsgáló bizottság már ki-ment Pankotára.

* Császár ő Felsége, egy bécsi lap szerint, szerdán vagy csütörtökön Buda Pestre érkezik.

* Mult szombaton alkalmunk volt a város által a sebesültek elfogadására berendezett kórházat megse-mlélni. Minden tekintetben megfelel az egészségügyi és szakszükségnek. A szobák terekes és tiszták. Az ellátás minden kívánalomnak megfelel. S különösen fáradhatlan buzgalmat tanusítanak, a kezelő orvosok, kiknek érdeme szinte, hogy nemcsak a könnyebb sebesültek gyorsan gyógyulnak, hanem a nehány nehézsébe esült is már tul van minden veszályan s gyógyulni kezd. Ez alkalom-mal jelen volt nt. Sújanszky Euszták pl. helyettes ur is, ki másnap vasárnap, a kórházban egy rögtönzött oltárnál sz. misét mondott. A sebesültek bevallák, hogy már több helyen levén, sehol oly jól nem érezték magukat, mint itt.

* A pesti „Lloyd“ a „Debatte“-nak e passusából: „Azon hazafiai reményt tápláljuk, hogy a hét sem mult el a nélkül, hogy az országgyűlés Pestre ismét összehi-vassék“ — azt következteti, hogy a magyar országgyű-lés még e hét folytán egybe fog hivatni. Bár teljesülne e következtetés!

* Orosz lapokban sürűbben találkozzunk oly nyilat-kozatokkal, hogy Galiczia Oroszországhoz csatoltassék. A „Golos“ egyenesen kimondja, hogy ehhez Oroszorszá-gnak joga is van. Hivatkozik arra, hogy Olaszország Ve-lence miatt háborút viselt — Ime a decompositio cisrái! Ezeket nem erőhatalom, hanem józan, egységes politikai rendszer fojtathja el egyedül.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1866. aug. 7 én.

5% Metallikus	60.50	Hitelintézet	143.90
Nemzeti kölcsön	61.25	Váltó Londonra	129.75
1860. évi kölcsön	75.60	Ezüst	128 —
Bankrésztvény	728.—	Arany	6.18

Felelős szerkesztő: Környei János.

HIRDETÉSEK.

Birtokrész bérbeadása.

Csermön Glatz Béla birtokrésze f. évi október 1-től haszon-bérbe adandó. Értekezhetni ez iránt a tulajdonossal.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú magyar királyi helytartótanács f. é. júliushó 1-én 47513. sz. a. kelt magas intézkedéssel számos aradi polgárnak kérvényezése és Arad város község tanácsának pártoló felterjesztése következtében megengedhetők találván, hogy Arad város területén a pálinkamérési jog 1866. évi november 1-től számított három év alatt Arad város polgárai által gyakoroltassék: ennek folytán a vá-rosi területen levő szesz és liquergyárosok, fűszerkereskedők, szató-csok, bor és sörkezmárosok, czukrászok és kávéosok, szóval: mind-azok, kik f. évi november 1-ső napjától 1867. évi októberhó végeig a pálinkamérési jogot gyakorolni kívánják, ezennel felhivatnak, misze-rint magukat a városház tanácssteremében egybegyűlt küldöttség-nél f. év augusztushó 25-ik napjáig annál bizonyosabban bejelen-tetni igyekezzenek, minthogy a későbbi bejelentések el nem fogad-tatnak.

A bejelentések, illetőleg beírások a megállapított mód szerint na-ponta reggeli 9 órától déli 12 óráig teljesíttetnek.

Egyidejűleg az illetők figyelemztetnek, hogy a jogtalan pálinka-mérők ellen a fennálló törvények legszigorubbán lesznek alkalmaz-andók.

Aradon 1866. évi augusztus 5-én.

A pálinkamérési illeték kivetésével megbízott küldöttség.

Árlejtési hirdetés.

A megyei tekintetes alispáni hi-vatalban augusztushó 8-án reg-geli 10 órakor a következő építmé-nyi tárgyakra nézve árlejtés fog-tartatni, ugyanis:

Butyin és Báltyele között:

1. Sziklarepesztés és uti karfa-állítás 1126 ft 42 kr.
2. Két kő áteresznek építé-se 841 ft 12 kr.

Barakany mellett:

3. Egy fahidnak ujjáalakítá-sa 498 ft 41 kr., mely pénzbeli összegben kívül a ház rom építményre természetben és szesen 2119 kézi és 435 ígás köz-munkai napszám van engedélyezve.

Biztosítékul a vállalat összes-nek 10% lesz készpénzben vagy állampapírokban lefizetendő.

Az árlejtési feltételek és egyéb-iratok az alólírott hivatalnál meg-tekinthetők. Kelt Aradon 1866. év júliushó 30-án.

Az állammérnöki hivatal.

Árverési hirdetés.

Néhai Derüber András hagyatékához tartozó s Lippa városban 33-ik házi szá-m alatti a főutcában fekvő jó anyagból ké-szült zsellér ház, valamint 2 1/2 láncnyi szilvafalkát beültetett gyümölcsös kert, mely most már Derüber Leonhard, János, Josefa s Mátyás testvérek kizárólagos tu-lajdonai, az osztály megítétele tekintetéből nyilvános árverésen és pedig folyó 1866-ik év augusztushó 18-án s szükség esetén f. évi szeptemberhó 15-ik napján reg-geli órákban Lippa városában a helyszí-nén fognak eladatni.

Miről a venni szándékozók azzal érte-síttetnek, miként a lakház 3000, a gyümöl-csös kert 500 forintokra o. é. van felbe-csúlv, s hogy ezen áron alól az első ár-ve-résen le nem fog vetetni; továbbá, hogy az árverés kezdete előtt minden árverező 10% bánatpénzt tartozik az árverést tartó biztos-kezeibe letenni.

Az árverési feltételek addig is Lippán lakó ügyvéd, Jakabffy Pál urnál minden-órában megtekinthetők.

Kelt Lippán 1866. évi augusztushó 3.

Tormássy Mihály, főszolgabíró.

Árverési hirdetés.

Fehér András csödhitelezői választmá-nyának határozata folytán ezennel közhírre-téttik, hogy a csödtömeget és Fehér Fran-ciskát közösen illető világosi szőlő min-den hozzátartozandókkal együtt, és pedig a közös tulajdonosnő Fehér Franciska írás-beli beleegyezéséhez képest is Bonst Dóme választmányi elnök hozzájárulásával s az illető törvényes bizonyosság jelenlétében f. é. augusztus 11-kén d. e. 10 órakor a helyszínen tartandó első, és f. é. szeptem-ber 11-kén d. e. 10 órakor hasonlóképen a helyszínen tartandó második árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog adatni. Árvenom-penzul 500 ft teendő le. Az árverési felté-telek alólírott tömeg gondnoknál tekinthe-tők meg.

Kelt Aradon júliushó 7-kén 1866.

Rottler János, mint Fehér András csödtömegének gondnoka

Felhívás.

Az aradi cs. k. pénzügyi igaz-gatósnak f. évi júliushó 18-kán 13946. sz. a. kelt intézkedése foly-tán a városi háztulajdonos urak felhivatnak, miszerint 1867. évi házbér jóvedelmi bevallásokat f. évi augusztushó 30-ik napjáig a városi számvevői hivatalnál beadni el ne mulasztásák, minthogy külön-ben ezen mulasztásért 10 ft bir-ságban el fognának marasztaltatni, és a bevallási ívek saját költségű-kön kiadmányoztatnak.

Kelt Aradon a városi tanácstól 1866. évi júliushó 30-án.

A városi tanács.

Árverési hirdetés.

Miután a f. évi júliushó 31-re kitűzött árverés korbajtott akadály miatt felüggesz-tettet, s mely akadály j. lenleg megszünt-vén, az oknál fogva alólírt végrehajtó által ujb-an közhírre téttik, miszerint Roth Mór szemlaki lakos részére Blau Salamon m.-pécskai kereskedőtől 4200 ft váltóbeli tölke s járuléka kieltégetül lefoglalt kü-lönféle boltbeli czikkék és házi butorok f. évi augusztushó 22-ik napján d. e. 9 órakor panasztolt lakásán tartandó nyilván-os árverésen készpénz fizetés mellett el-adandó lesz Mire a venni szánd közök ezennel megívatnak.

Kelt Pécskán augusztushó 5. 1866.

Popovics György, t. szolgabíró.

Ház és szőlőeladás.

A magyarutca 9 ik sz. a. két szoba, konyha, faszín, pincze és nagy kertből álló, összesen 600 öltre terjedő ház és telek; ugyszinte a Polturában Neumann urak szeszgyárártól innen 5 ik, 67 ik sz. a. jegy-zett szőlő szabad kézből eladók. A fent érintett ház november 1-től bérbe is átvehető.

Bővebben értekezhetni ezek iránt 5 pacsirta utca 9-ik sz. a.

Szendrey Józsefnél.

Korcsma, bolt és mézsárszék bérbeadása.

Dombegyházán Sántha Sándor tanyáján korcsma, bolt és mé-sárszék f. évi szent Mihály napjától számítandó több évekre a hely-színen f. évi augusztus 22-én délelőtti órákban megtartandó árveré-sen haszonbérbe fog adatni.

Árverési hirdetés.

A b.-jendi főszolgabíróság részéről ezennel közhírre-téttik, miként a tek. me-gyétörvényszéknek f. évi júniushó 7. 1728. sz. a. kelt végzése folytán a bokszei árva-pénztárnak 315 ft és járulékait tevő köve-telése erejéig Gubás Péter b.-jendi lakostól bíróilag lefoglalt és 860 ft o. é. becsült a borosjenői tjk. 144. sz. a. felvett beltelkes ház és 1/4 szessio föld f. 1866-ik évi au-gusztus 24-én eladásra, és szükség esetén szeptember 29-én másodszor mindenkör B.-Jendi város község-házánál d. e. 10 óra-kor tartandó közárverésen eladatni fog, megjegyezve, hogy az eladás az 1-ső árverelésen csak is becsáron felől eszközöl-hető.

Mihez is a venni szándékozók 10% bá-rumpénzzel ellátva azzal hivatnak meg, hogy az árverési feltételek alólírotnál a hi-vatalos órákban megtekinthetők.

Boros-Jenő 1866. augusztus 3-án.

Hofbauer István, k. esküd mint végrehajtó bíró.

Árverési hirdetés.

Alólírott által közhírre-téttik, misze-rint Arad megye t. törvényszékének 1866. sz. a. végzése folytán Bogdanovits György mint pankotai közigyám 44 ft 10 kr. tölke és járulékaí árvtári követelése miatt Pe-tika Györgye ingatlanai u. m. magyarádi tjk. 428. sz. a. jegyzett 200 frtra becsült ház, beltelek, kenderföld, Magyarád köz-ség-házánál mindenkor d. e. 9 órakor 1866. évi szeptemberhó 7. napján becsáron felől, vagy becsáron, mi ha meg nem ígér-tetnek 1866. évi októberhó 11. napján becsáron alul is végrehajtási árverésen el-fognak adatni.

Kelt Galsán 1866. évi augusztushó 1-ső napján.

Sorbán István, m. esküd.

Árverési hirdetés.

Batonya mvárosa urbéres 7 korcsmája f. évi szeptember 29-től 1867. évi ápr 24-ig f. évi augusztus 19-én délutáni 3 és 4 órakor haszonbérbe fognak adatni, mely árverésre az árverelni szándékozók ezennel meghivatnak.

Az árverési feltételeket Batonya mvá-rosa jegyzői hivatalánál mindenkor megte-kinthetik.

Batonyán 1866. aug. 4-én.

Az előjáróság.

Árverési hirdetés.

A borossebesi ker. szolgabíróság ré-széről ezennel közhírre-téttik, miszerint telítetnek Arad megye törvényszékének f. évi 5040/1866. sz. a. kelt végzése folytán néhai Veszá Joon hagyatékát képező 46 frtra be-csült borossebesi 276. számú zsellér ház s ahoz tartozó beltelek a f. évi augusztus hó 30-án a borossebesi község-házánál d. e. 10 órakor tartandó nyilvános árverésen a becsáron vagy azon felül a legtöbbet ígér-nek el fog adatni.

Az árverési feltételek e hivatalnál bár-mikor megtekinthetők.

Boros-Sebes július 30-án 1866.

Hálicu Tivadar,

kiküldött végrehajtó bíró.

Árverési hirdetés.

Néhai Gumiltsovits Iván hagyatékához tartozó ingóságok és a radnai 227. sz. tjk-ben örökség és elhalt neje nevéen álló inga-talanságok és pedig ház beltelekek együtt 250 ft, 1/4 külállományú föld 300 ft becsér-ték kiküáltásával a tek. mtszéknek f. évi 3452 sz. a. végzése folytán a helyszínen f. évi szeptemberhó 5-ik és f. é. októ-berhó 5-én mindenkor d. e. 9 órakor és pedig csak becsáron vagy azon felül nyil-vános árverés útján fognak eladatni, a hová a venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólírotnál megtekinthetők.

Radnán július 29. 1866.

Ladányi Lajos,

végrehajtó bíró.